

Tygodnik Parafii
pod wezwaniem
Objawienia Pańskiego
w Bliznem

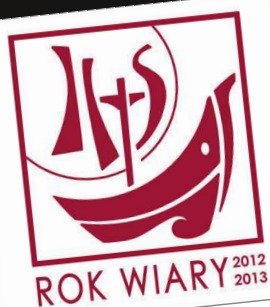
Pierwsza Niedziela
Adwentu

2.12.2012 r.

TYGODNIK PARAFIALNY NR 34

epifania

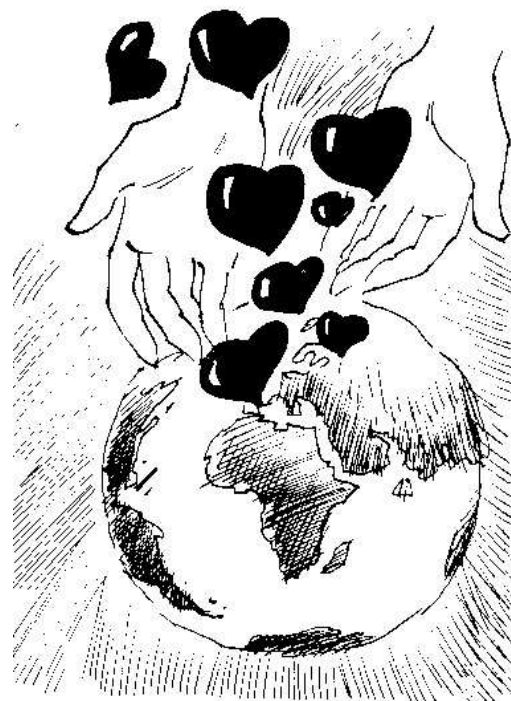

CZYTANIA NIEDZIELNE: Jr 33,14-16; Ps 25; 1 Tes 3,12-4,2

NIEDZIELNA EWANGELIA

➤ Łk 21, 25-28. 34-36

Będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach, a na ziemi trwoga narodów bezradnych wobec szumu morza i jego nawałnicy. Ludzie mdleć będą ze strachu, w oczekiwaniu wydarzeń zagrażających ziemi. Albowiem moce niebios zostaną wstrząśnięte. Wtedy ujrzą Syna Człowieczego, nadchodzącego w obłoku z wielką mocą i chwałą. A gdy się to dzieć zacznie, nabierzcie ducha i podnieście głowy, ponieważ zbliża się wasze odkupienie». Uważajcie na siebie, aby wasze serca nie były ociężałe wskutek obżarstwa, pijaństwa i trosk doczesnych, żeby ten dzień nie przypadł na was znienacka, jak potrzask. Przyjdzie on bowiem na wszystkich, którzy mieszkają na całej ziemi. Czuwajcie więc i módlcie się w każdym czasie, abyście mogli uniknąć tego wszystkiego, co ma nastąpić, i stanąć przed Synem Człowieczym».

KOMENTARZ *x. MR*

Celem życia ludzkiego jest spotkać Boga Zbawiciela. On z wielką miłością i czułością czuwa nad nami. Teraz przychodzi do nas ze swoim miłosierdziem. Każdemu kto uwierzy, pragnie je okazać. Uczy nas odczytywać znaki czasu. Nie pragnie naszej zguby, ale chce nas ocalić. Ostrzega, wzywa do czujności i modlitwy. Wydarzenia, które tworzą świat, dla chrześcijan stają się znakiem bliskości Pana. Przeżywajmy ten Adwent w Jego bliskości.

Postanowienia adwentowe

- ◆ nie oglądam telewizji,
- ◆ nie gram na komputerze,
- ◆ codziennie odmawiam jedną tajemnicę różańca,
- ◆ nie kłóczę się z żoną,
- ◆ słucham męża,
- ◆ nie kłóczę się z mężem,
- ◆ słucham żony,
- ◆ chodzę na roraty,
- ◆ regularnie się modlę wieczorem,
- ◆ regularnie się modlę rano
- ◆ nie jem słodczy,
- ◆ odkładam pieniądze dla potrzebujących,
- ◆ pomagam przy budowie kościoła
- ◆ nie piję alkoholu,
- ◆ sprzątam w domu - z uśmiechem,
- ◆ robię coś dobrego dla innych – raz dziennie,
- ◆ nie kupuję chipsów,
- ◆ nie chodzę na imprezy,
- ◆ nie kłóczę się z siostrą,
- ◆ codziennie czytam Pismo św.,
- ◆ 15 minutowa adoracja Najświętszego Sakramentu.
- ◆

Po co to?

Pomyśl, czemu to postanowienie ma służyć,
a wtedy pomysł sam przyjdzie...

Nowi ministranci

MINISTRANCI

Mamy nie tylko nowy Adwent, który się właśnie zaczął, ale także w naszej wspólnotce mamy dwóch nowych ministrantów: **Radosława Radziukiewicza** i **Mateusza Guta**. Zostali oni włączeni w tę posługę podczas Mszy Świętej o godzinie 12.00. Bardzo się cieszymy, że nasza mała wspólnota się rozrasta. Nowi ministranci, to także powiew nowego Ducha - Bożego Ducha wśród nas wszystkich. Przypominają nam, po co jest nasza posługa w parafii, ale także, czemu służy nasze zaangażowanie. Moje, ale przede wszystkim każdego z ministrantów pracy nad rozwojem fizycznym, duchowym, a także intelektualnym. Wspólna praca i trud przynoszą błogosławione owoce. Zapraszamy chętnych do naszej wspólnoty.

Prosimy o modlitwę za nowych ministrantów. Króluj nam Chryste!

ks. Marcin

KATECHIZM NA ROK WIARY NR. 208

Wobec przyciągającej i tajemniczej obecności Boga człowiek odkrywa swoją małość. Wobec płonącego krzewu Mojżesz zdejmuje sandały i zasłania twarz w obliczu Świętości Bożej. Wobec chwały trzykroć świętego Boga Izajasz woła: "Biała mi! Jestem zgubiony! Wszak jestem mężem o nieczystych wargach" (Iz 6, 5). Wobec Boskich znaków, które wypełnia Jezus, Piotr mówi: "Odejdź ode mnie, Panie, bo jestem człowiek grzeszny" (Łk 5, 8). Ponieważ jednak Bóg jest święty, może przebaczyć człowiekowi, który uznaje przed Nim, że jest grzesznikiem: "Nie chcę, aby wybuchnął płomień mego gniewu... albowiem Bogiem jestem, nie człowiekiem; pośrodku ciebie jestem Ja - Święty" (Oz 11, 9). Podobnie powie Jan Apostoł: "Uspokoimy przed Nim nasze serce. A jeśli nasze serce oskarża nas, to przecież Bóg jest większy od naszego serca i zna wszystko" (1 J 3, 19-20).

OBECNOŚĆ I UCZESTNICTWO

Tabernakulum – tajemnica wewnątrz świątyni

Lacińskie *tabernakulum* znaczy namiot. To miejsce sakramentalnej obecności Chrystusa, szafka, w której przechowywane są hostie. Hostia jest symbolicznie i dosłownie - po przemienieniu, jakie dokonuje się podczas Eucharystii - ciałem Jezusa Chrystusa. Na wzór ostatniej wieczerzy spożywamy ją i pijemy krew naszego Zbawiciela, co stanowi Komunię, zjednoczenie z Nim.

Pierwsi chrześcijanie, świeccy oraz duchowni, po obrzędach hostię zabierali ze sobą dla bliskich chorych i kalekich oraz umieszczali w specjalnie do tego przygotowanym w domu miejscu - tabernakulum. W IV w. cesarz Konstantyn wydał edykt, na mocy którego hostia miała być przechowywana jedynie w kościołach. Wtedy tabernakulum stało się miejscem adoracji Najświętszego Sakramentu, niezbędnym elementem każdej chrześcijańskiej świątyni. Zmieniało się jednak jego umiejscowienie. Początkowo przechowywano je w zakrystii. W średniowieczu pojawiła się szafka znajdująca się z dala od środkowej

części kościoła zawieszona nad ołtarzem, wmurowana w ścianę obok niego lub za nim. W X i XI w. zaczęto umieszczać ją na ołtarzu, co stało się regułą dopiero w 1614 roku, dzięki papieżowi Pawłowi V. Obecność Chrystusa w tabernakulum symbolizuje ustawiona obok wieczna lampka.

Symboliczne znaczenie tabernakulum Bóg zechciał zamieszkać pomiędzy swoim ludem w namiocie.

Namiot to biblijne miejsce zamieszkania narodu wybranego. W namiocie mieszkali Abraham, kiedy opuścił swój kraj, potem Izak, Jakub i jego synowie. Synowie Izraela mieszkali pod namiotami po wyjściu z Egiptu aż do wejścia do ziemi Chanaan.

Namiot Spotkania

Miejsce, w którym Bóg rozmawiał z Mojżeszem, w którym przechowywano tablice z przykazaniami. Czas zamieszkania Boga pod namiotem traktuje się jako „złoty okres” w dziejach Izraela, czego wyrazem dla Żydów było i jest Święto Namiotów – Sukot. Do tej pory istnieje tradycja budowania na ten czas

namiotów i zamieszkiwania w nich przez siedem dni trwania święta. Namioty muszą być tak budowane, aby przez prześwit można było zobaczyć gwiazdy.

Temat namiotu pojawia się w licznych psalmach, w których wskazuje się świątynię jako miejsce bliskości Boga, Jego opieki, używając określeń „dom”, „namiot”. W prologu Ewangelii św. Jana czytamy, że Słowo Boże stanie się człowiekiem. Użyte tam wyrażenie: „i zamieszkało między nami” znaczy dosłownie: „rozbiło namiot”.

Magda Jurewicz
artykuły z cyklu "obecność i uczestnictwo"
w kolejnych numerach Epiwania

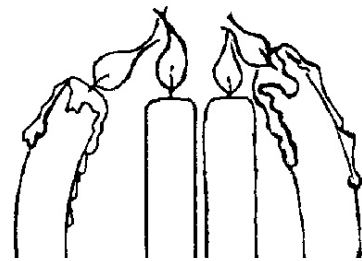

ADWENTOWE CZUWANIE

Okres Adwentu ma podwójny charakter. Jest czasem przygotowania do uroczystości Narodzenia Pańskiego, gdy wspomniemy pierwsze przyjście Syna Bożego do ludzi. Jednocześnie kieruje nasze dusze ku oczekiwaniu Jego powtórnego przyjścia na końcu czasów. Apokalipsa kończy się słowami pełnymi tęsknoty za Jezusem: „Przyjdź Panie Jezu!”. Aniołowie po Wniebowstąpieniu Pana Jezusa, oznajmiają wpatrzonym w niebo Uczniom, że Jezus przyjdzie. Od początku swego istnienia Kościół trwa w napięciu wyczekiwania. Sam Pan wielokrotnie to zapowiadał. Żyjemy w czasach ostatecznych. Jesteśmy w wieloraki sposób wzywani do nawrócenia. Świadczą o tym zapowiedziane znaki. Wojny, katastrofy, zjawiska atmosferyczne, upadek moralności, odejście od Boga, przesładowanie Kościoła, ograniczanie wiary do sfery prywatności, naliczenie się z Bożym prawem w życiu społecznym, politycznym, kulturalnym. Tak jak pod krzyżem Chrystusa Jego wrogowie triumfowali, tak dzisiaj świat wydaje się triumfować, wyrzekając się Boga i budując „raj” na ziemi według własnych kryteriów. Dla chrześcijan wszystkie te znaki stanowią mocne wezwania do nawrócenia. Gdy zobaczycie, że to się dzieje, nabierzcie ducha, podnieście głowy, bo zbliża się wasze zbawienie, poucza Chrystus. Trzeba nam bardziej wsłuchiwać się w Słowo Boże, rozmyślać nad nim, nosić je w swoim sercu. Bóg pragnie okazywać nam swoje miłosierdzie, przypominając o tym prorocy naszych czasów. Znaki czasu, jakie rozpoznajemy pomagają nam odróżnić dobro od zła oraz demaskować źródła nieprawości we współczesnym świecie. Tyko jednak mając w sercu światło Bożej mądrości, widzimy prawdę i możemy podążać

za Chrystusem. Dlatego usiłujmy zbliżyć się do Pana. Kościół daje ku temu wiele sposobności. Adwent jako czas pobożnego i radosnego wyczekiwania. Msze roratnie, by od rana otwierać się na obecność i działanie Boga. Rekolekcje, by przez słuchanie Słowa otworzyć serca przychodzącemu Panu, a w Sakramencie Pojednania przyjmując Jego miłosierdzie. Pan uzdalnia nas do świadczania o Bożej miłości wobec świata. Przygotowujemy się w ten sposób do przyjęcia przychodzącego do nas zbawienia.

Być solą ziemi to hasło programu duszpasterskiego rozpoczynającego się roku liturgicznego. Sól, substancja chroniąca przed zepsuciem, nadająca smak potrawom i oczyszczająca. Takie jest zadanie chrześcijan w świecie. Pan zabrał nas z tego świata i uczynił swoimi, należymy do Niego, kierujemy się w życiu Jego Słowem, wartościami, które głosił. Jako Jego owczarnia podążamy za Nim, bo znamy Jego głos. On, Chrystus wyrwał nas z ciemności tego świata, mocą swojej męki, śmierci i zmartwychwstania, aby czynić nas światłem. Z miłości przeznaczył nas dla siebie, chce w nas zamieszkiwać, by czynić nas źródłem światła dla świata. Świat potrzebuje chrześcijan, chociaż ich nienawidzi jak ciało duszy. Chrześcijanie wskazują światu drogę życia. Nasze powołanie do Kościoła jest dla nas szczególnym darem łaski Bożej. Jesteśmy jak naród Izraelski, który Bóg wprowadza z niewoli egipskiej. Doszli do morza, a za nimi wojska faraona, są w sytuacji bez wyjścia, otoczeni śmiercią. Mojżesz modli się do Pana, On odpowiada otwierając morze, czyniąc wyłom pośród śmierci. Dzisiaj sytuacja jest podobna. Z każdej strony zalewa nas fala zła – śmierć. Nowym Mojżeszem jest Chrystus, swoją śmiercią i zmartwychwsta-

niem czyni wyłom i przeprowadza nas do życia. Tego zwycięstwa mamy być świadkami. Od momentu chrztu, który jest wszczęciem w śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa, nosimy w sobie nowe życie. Jesteśmy dziedzicami przeogromnej mocy Ducha, który pragnie czynić nas solą i światłem tej ziemi. W Roku Wiary jesteśmy zachęceni do jej pogłębiania, by nie stać się solą zwietrzałą, nadającą się tylko na wyrzucenie. Jezus Chrystus każdego dnia czuwa nad nami, otacza nieskończoną miłością, chce być naszą siłą w codziennym zmaganiu z mocami ciemności. W tych potyczkach ze złem, obiecuje Ducha mądrości, któremu nie zdoła oprzeć się żaden prześladowca. A dla nas staną się one sposobnością do dawania świadectwa, a więc pełnienia zaszczytnej roli soli i światła tego świata. Tylko ten nowy Człowiek – Jezus Chrystus i pochodzący od Niego nowy lud – Kościół, są w stanie uratować świat przed głodem. Należać do Kościoła, być ludem Bożym, jest dla nas chrześcijan wielkim niezaskutkowanym zaszczytem. Uwielbiamy więc Boga całym życiem i oglaszamy wszystkim Jego miłosierdzie.

jarom

Benedykt XVI do Polaków

Moi drodzy, Rok wiary jest szczególnym czasem wsłuchiwania się w to, co Bóg chce nam powiedzieć, ale także czasem mówienia o Nim i o Jego nieskończonej miłości. Nasze głoszenie słowem i czynem prawdy o Bożym pragnieniu zbawienia wszystkich ludzi niech będzie świadectwem osobiście przeżywanej wiary. Niech Bóg da wam tę łaskę i niech wam błogosławi!

28.11.2012

KATOLICKIE WWW

www.czytajslowo.dominikanie.pl

Adwent i Wielki Post są dwoma uprzywilejowanymi okresami roku liturgicznego, które bardziej niż inne zapraszają na spotkanie z Bogiem. Zachęcają do porzucenia tego, co powierzchowne i do intensywniejszego wsłuchania się w to, co Bóg chce nam przekazać. Może On przemówić do człowieka w rozmaity sposób, ale uprzywilejowaną drogą są natchnione słowa Biblii. Twórcy strony wybrali Ewangelię św. Łukasza. Codziennie będą zamieszczać rozdział z Ewangelią. Każdy każdego dnia może poświęcić na niego tyle czasu, ile będzie mu potrzebne. Pod rozdziałem będą trzy komentarze: biblijny oraz rozważania: „Co Bóg mówi do mnie?” i „Co Duch mówi do Kościoła?”

W.M.

CZYTAJ SŁOWO

dominikanie.pl

> Ogłoszenia Duszpasterskie

- 1. 2.12** – pierwsza niedziela miesiąca.
Okres Adwentu przygotowuje nas do uroczystości Narodzenia Pańskiego. Równocześnie kieruje nasze dusze ku oczekiwaniu Jego powtórnego przyścia na końcu czasów. Advent jest okresem pobożnego i radosnego oczekiwania. Roraty są Mszą odprawianą o brzasku, zapraszamy każdego dnia na g. 7.00. Taca na Seminarium Duchowne.
 - 2. 3.12** – poniedziałek; modlimy się za naszych zmarłych poleconych modlitwie Kościoła w wypominkach.
 - 3. 6.12** – pierwszy czwartek miesiąca; modlimy się za kapłanów i o nowe powołania.
 - 4. 7.12** – pierwszy piątek miesiąca; spowiedź od 17.15, po Mszy św.
- wieczornej nabożeństwo adoracyjne.
Proszę zgłaszać chorych.
- 5. 8.12** – sobota, Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, o g. 12.00. Msza św. w Godzinie Łaski.
 - 6. 9.12** – niedziela; rozpoczynamy rekolekcje parafialne; po Mszy św. o g. 10.30 spotkanie rodziców i dzieci kl. I, II, III.
 - 7.** Budowa: prowadzone są prace wykończeniowe, układane jest ogrzewanie podłogowe.
 - 8. Wizyta Duszpasterska:**
Poniedziałek – Kocjana 1 kl. A, B
Wtorek – Kocjana 1 kl. C, D, E, 1A, kl. F, G,
Środa – Kocjana 1A kl. H, J, K, L, M
Piątek – Kocjana 1B kl. N, O
Sobota - Kocjana 1B kl. P, R, S

SPORT NEWS

> Indyjski bilard zawita do Ożarowa Mazowieckiego

15 grudnia w budynku starostwa Powiatu Warszawskiego Zachodniego odbędzie się II Młodzieżowy Turniej o Puchar Starosty Powiatu Warszawskiego Zachodniego Jana Żychlińskiego. W turnieju ma wziąć udział trzydziestu zawodników, którzy trenują carrom w różnych miejscowościach w Polsce.

Zawody rozpoczną się o godzinie 11:00 i potrwać do 16:00. Organizatorzy zapraszają wszystkich zainteresowanych. Każdy może przyjść i nauczyć się podstaw gry w bilard indyjski. Wstęp wolny.

Autor: KK

Chrześcijańskie mp3

> Grzegorz Kloc - Na skrzydłach Miłości

Grzegorz Kloc – jest muzykiem z wieloletnim doświadczeniem scenicznym i dużym dorobkiem artystycznym na rynku muzyki chrześcijańskiej. Współpracował m. in z: TGD, Grupą Mojego Brata, No Longer Music, Grupą Uwielbienia Spichlerz, raperem KOLA, Beatą Bednarz, Mieczysławem Szczepniakiem, Ulfem Christianssonem. Autor wielu znanych chrześcijańskich utworów z gatunku muzyki WORSHIP.

(Wykorzystano materiały ze stron: www.gospelbox.pl)

Opracował: BI

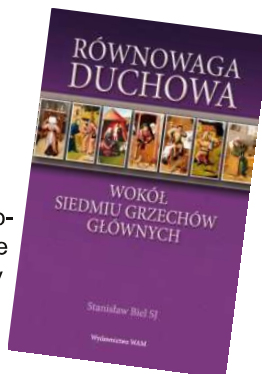
Przeczytaj

> Stanisław Biel, Równowaga duchowa. Wokół siedmiu grzechów głównych

Średniowieczni pielgrzymi ormiańscy rozpoczynali pobyt w Jerozolimie od trzydniowego przygotowania do spowiedzi. Następnie uczestniczyli w „siedmiu boskich liturgiach”, aby stopniowo cnoty zwyciężyły siedem grzechów głównych.

Książce „Równowaga duchowa” przyświeca podobny cel. Proponowane refleksje, medytacje i modlitwy mają pomóc w drodze do Boga. Grzechy zostają przeciwstawione zaletom, które powinny rozwijać osobista praca duchowa. Książka może być pomocna w wewnętrznym przygotowaniu do Świąt Bożego Narodzenia w okresie rozpoczynającego się Adwentu.

Materiały zaczerpnięte ze strony www.opoka.org.pl

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00

10.30 - Msza święta dla dzieci, (wrzesień - czerwiec)

12.00

18.00

Dni powszednie

8.00 - (wrzesień - czerwiec)

18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa:

majowe, czerwcowe, październikowe po Mszy św. o godzinie 18.00

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godziny 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka

Objawienia Pańskiego

ul. Łaszczyńskiego 1

05-082 Blizne

tel./fax (022) 7220250

Redakcja

redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

KOSZT WYDANIA: 50 GR

CENA: dobrowolne ofiary złożone do koszyka

Zapraszamy do ANIOŁKOWA!!!

Serdecznie zapraszamy okolicznych mieszkańców do Przedszkola w Bliznem na jarmark świąteczny pod hasłem „ANIOŁKOWO”. Odbędzie się on już w najbliższym tygodniu w dniach 3-7 grudnia.

Nasze przedszkole odwiedzać będzie można w godz. 15.00-17.00.

ANIOŁY zostały wykonane przez dzieci przy pomocy pań pracujących w grupach. Serdecznie mieszkańców zapraszamy!!!

Rada Rodziców Przedszkola w Bliznem

